

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquest text refós es dicta a l'empara del que preveu l'article 149.1.4a de la Constitució.

Disposició final tercera. *Desplegament reglamentari.*

Es faculta el Ministeri de Defensa, amb l'informe previ, si s'escau, del Ministeri d'Hisenda i del de Treball i Afers Socials en l'àmbit de les seves respectives competències, per dictar o proposar al Govern, segons escaigui, les normes d'aplicació i desplegament d'aquesta Llei.

MINISTERI D'ECONOMIA

11124 REIAL DECRET 996/2000, de 2 de juny, pel qual es modifiquen determinats preceptes del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre, i del pla de comptabilitat de les entitats asseguradores i les normes per a la formulació dels comptes dels grups d'entitats asseguradores, aprovat pel Reial decret 2014/1997, de 26 de desembre, per adaptar-los a la Directiva 98/78/CE, de 27 d'octubre, relativa a la supervisió addicional de les empreses d'assegurances que formin part d'un grup d'assegurances. («BOE» 142, de 14-6-2000.)

Amb data 27 d'octubre de 1998 va ser aprovada la Directiva 98/78/CE, relativa a la supervisió addicional de les empreses d'assegurances que formin part d'un grup d'assegurances, i es va publicar en el Butlletí Oficial de les Comunitats Europees el 5 de desembre del mateix any.

Aquesta Directiva adopta un grau d'harmonització essencial, necessari i suficient per aconseguir el reconeixement mutu dels sistemes de supervisió prudencial en l'àmbit de les assegurances i estableix una supervisió addicional que s'orienta, fonamentalment, cap a la comprovació de l'estat de solvència del grup de societats i de la incidència que en la solvència de les entitats supervisades tenen les seves societats participants i vinculades.

La supervisió addicional prevista afecta, d'una part, les entitats asseguradores que tinguin una participació —concepte que es defineix en la mateixa Directiva— en una altra o unes altres entitats asseguradores, reasseguradores o entitats d'assegurances de països tercers, segons mètodes alternatius de càlcul que es descriuen a l'annex I de la mateixa Directiva —el tercer dels quals, basat en la consolidació comptable, és el coincident amb el sistema espanyol de consolidació—; i, d'altra banda, les entitats asseguradores la matriu de les quals sigui una tenidora d'accions d'entitats —entre altres, asseguradores—, una reasseguradora o una entitat d'assegurances d'un país tercer, d'acord amb les normes que estableix l'annex II de la Directiva.

La major part de les prescripcions comunitàries estan recollides en la normativa espanyola, que preveu una regulació detallada dels grups consolidables d'entitats asseguradores tant en la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, com en el seu Reglament, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre, i en el pla de comptabilitat de les entitats asseguradores i normes per a la formulació dels comptes dels grups d'entitats asseguradores, aprovat pel Reial decret 2014/1997, de 26

de desembre. No obstant això, cal introduir algunes modificacions en les dues normes reglamentàries esmentades per aconseguir la seva adaptació plena a les prescripcions de la Directiva recentment aprovada.

En particular, interessa destacar els aspectes següents la transposició dels quals requereix la modificació de normes:

La Directiva imposa la supervisió addicional d'entitats que estiguin participades per altres dels tipus abans esmentats o hi participin en un 20 per 100 o més, ja que presumeix en aquests casos l'existència de vincles de control. Encara que aquesta presumpció ja està recollida en la nostra legislació general sobre supervisió d'entitats financeres (article 2.2 del Reial decret 1343/1992, de 6 de novembre, pel qual es desplega la Llei 13/1992, d'1 de juny, de recursos propis i supervisió en base consolidada de les entitats financeres), l'especificitat del sector assegurador i de la seva regulació, així com el fet de recollir-se un aspecte tan important en una directiva també específica, aconsellen que aquesta es prevegi en el Reglament sectorial.

A aquests efectes exclusius, la norma comunitària introdueix un marge de solvència teòric o nocional per a les entitats exclusivament reasseguradores que, ni la normativa espanyola, ni cap altra comunitària exigeixen a nivell individual, per la qual cosa és preceptiu traslladar les seves previsions, per bé que amb els efectes limitats de la mateixa Directiva.

Tot i que la normativa espanyola ja preveu exigències de control intern, la Directiva exigeix procediments addicionals que garanteixin la presentació adequada de la informació i de les dades pertinents a efectes de la supervisió addicional.

També es requereix que determinada informació relativa un cert tipus d'operacions intragrup, que amb caràcter general ja preveu la nostra normativa, estigui disponible amb periodicitat anual, cosa que exigeix preveure-ho específicament en la memòria dels comptes anuals consolidats.

Al marge d'això, altres qüestions destacables de la norma comunitària ja incorporades a la regulació espanyola són les següents:

L'accés necessari de les autoritats competents a tota la informació rellevant als efectes de la supervisió.

El fet que, tot i que la supervisió addicional exigeix tenir en compte empreses no sotmeses a supervisió individual, les prescripcions de la Directiva no impliquen que la seva aplicació obligui els estats membres a exercir aquesta supervisió a partir d'ara.

L'aplicació de la norma comunitària exigeix un alt grau de cooperació entre autoritats de control, que les normes internes dels estats membres han de permetre i facilitar.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia, amb els informes i els tràmits previs preceptius, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 2 de juny de 2000,

DISPOSO:

Article primer. *Modificacions al Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre.*

Primer.—S'afegeix un paràgraf i) a l'article 1.2, amb la redacció següent:

«i) Entitat asseguradora domiciliada en un país tercer.

Una entitat que, si tingués el domicili social a la Unió Europea, estaria obligada, d'acord amb les disposicions que en cada Estat membre s'hagin dictat

en aplicació de l'article 6 de la Directiva 73/239/CEE o de l'article 6 de la Directiva 79/267/CEE, de manera anàloga al que preveu l'article 6 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, a obtenir una autorització per dur a terme l'activitat asseguradora.»

Segon.—S'afegeix un paràgraf a l'article 57.1, amb la redacció següent:

«Aquesta obligació afecta, en tot el que estigui al seu abast, els administradors de l'entitat obligada a formular els comptes anuals del grup consolidable d'entitats asseguradores en el cas de dèficit en la cobertura consolidada de provisions tècniques.»

Tercer.—Es fa una nova redacció de l'article 58:

«Article 58. *Obligació de disposar del marge de solvència.*

1. Les entitats asseguradores han de disposar, tothora, com a marge de solvència, d'un patrimoni propi no compromès suficient respecte al conjunt de les seves activitats a Espanya i fora d'Espanya.

2. Els grups consolidables d'entitats asseguradores han de disposar, com a marge de solvència, d'un patrimoni consolidat no compromès suficient, tothora, per cobrir les exigències legals de solvència aplicables al grup, que ha de tenir en compte les operacions d'assegurança i reassegurança efectuades entre les entitats pertanyents a aquell grup; per al càlcul de les exigències de solvència del grup s'han de considerar les magnituds netes d'aquestes operacions després del procés d'eliminació corresponent. Les exigències legals de solvència, en el cas d'entitats asseguradores domiciliades en països tercers, es calculen a aquests efectes d'acord amb el que disposa aquest Reglament, llevat que la legislació del país tercer en què tingui el seu domicili l'entitat en qüestió li imposi uns requisits de solvència almenys equiparables als previstos en aquell país, cas en què es pot efectuar el càlcul esmentat d'acord amb el que disposa la legislació esmentada.

Unicament als efectes de determinar el patrimoni propi no compromès del grup consolidable, s'inclouen en el càlcul les entitats reasseguradores, bé com a dominants, bé com a dependents, i les societats tenidores d'accions d'entitats asseguradores, i es considera una quantia mínima aplicable a aquestes entitats d'acord amb les regles següents:

a) Per a les entitats reasseguradores pures es calcula en funció de primes i sinistralitat, i es pren la més elevada de les quantitats resultants, quan es tracti de riscos diferents dels de l'assegurança de vida, i en funció de les provisions d'assegurances de vida i, si s'escau, dels capitals en risc, quan es tracti de riscos propis de l'assegurança de vida, en ambdós casos de manera anàloga a l'aplicable a l'assegurança directa i considerant les deduccions per reassegurança retrocedida en els mateixos termes que les de reassegurança cedida per a les entitats d'assegurança directa.

b) Per a les societats tenidores d'accions d'entitats asseguradores, es considera una quantia mínima igual a zero.

Les mateixes exigències de solvència són aplicables als subgrups consolidables d'entitats asseguradores.

3. En el cas d'entitats asseguradores que duguin a terme operacions d'assegurança en els rams de vida i diferents del de vida, el càlcul del

marge de solvència i del compliment del seu mínim legal s'ha de fer separatament per a cadascuna de les dues activitats anteriors.

A aquests efectes, les partides integrants del marge de solvència s'han d'imputar a cada una de les activitats atenent el seu origen o la seva afectació, d'acord amb criteris objectius, raonables i comprovables. L'assignació de les partides que integren el càlcul del marge de solvència i els criteris aplicats per dur a terme aquesta assignació s'han de mantenir d'un exercici a l'altre, llevat que hi hagi raons que en justifiquin la variació. Aquesta variació no pot afectar, en cap cas, les quanties mínimes de capital social i fons mutual que estableix l'article 13 de la Llei, ni partides específiques d'algun dels rams.

La modificació dels criteris o de l'assignació de partides del marge de solvència d'una activitat a una altra, així com la seva justificació, han de ser recollides en la documentació estadístico-comptable que les entitats asseguradores remetin a la Direcció General d'Assegurances.

Sens perjudici del que estableix l'apartat 2 precedent, el que disposa aquest article no és aplicable a les entitats que tinguin com a objecte exclusiu la realització d'operacions de reassegurança, ni els grups consolidables formats exclusivament per entitats d'aquesta classe.

4. No obstant això, si el patrimoni propi no compromès d'alguna de les activitats d'assegurances de vida o diferents del de vida és en algun moment inferior al marge de solvència mínim legal, els administradors de l'entitat asseguradora han d'adoptar les mesures i efectuar les comunicacions a la Direcció General d'Assegurances que preveu l'apartat 1 de l'article 57 d'aquest Reglament.

La mateixa obligació establerta en el paràgraf precedent incumbeix, en tot el que estigui al seu abast, els administradors de l'entitat obligada a formular els comptes anuals del grup consolidable d'entitats asseguradores en cas de dèficit al marge de solvència consolidat.

5. En el cas d'entitats que operin en assegurances de vida i en assegurances diferents de la de vida, si es presenta dèficit d'algun dels dos marges de solvència, la Direcció General d'Assegurances pot aplicar a l'activitat deficitària les mesures de control especial adequades per a aquesta situació, sigui quin sigui el resultat del marge de solvència de l'altra activitat.

A aquest efecte es pot autoritzar efectuar un canvi d'imputació de les partides específicament afectes que componen el marge de solvència.»

Quart.—S'afegeix un paràgraf a l'article 60.1, amb la redacció següent:

«Els futurs beneficis del ram de vida de les societats dependents només es poden incloure en el càlcul amb el límit de la quantia per la qual siguin computables en el marge de solvència individual d'aquestes societats; a més, la suma dels esmentats beneficis futurs i de qualsevol altre element que, a judici de la Direcció General d'Assegurances, pugui no estar disponible de manera efectiva per complir el requisit de marge de solvència de l'entitat dominant, no es pot computar per una quantia superior a aquella per la qual sigui computable en el marge de solvència que correspongui a l'entitat dependent.»

Cinquè.—S'afegeix un apartat 1 bis a l'article 67, amb la redacció següent:

«1 bis Als efectes de l'article 20.2, segon paràgraf, de la Llei, es presumeix que hi ha relació de

control quan hi hagi una participació igual o superior al 20 per 100 del capital o dels drets de vot, llevat de declaració responsable en contra, amb expressió de les circumstàncies concurrents que permetin concloure-ho així.»

Sisè.—S'afegeix un segon paràgraf a l'article 110.1, amb la redacció següent:

«El grup consolidable d'entitats asseguradores, per mitjà de les entitats que el componen, ha d'establir els procediments de control intern necessaris per assegurar la disponibilitat plena i la presentació adequada de totes les dades i la informació en general que siguin necessàries per a l'elaboració i el compliment dels comptes consolidats, inclosos els estats de cobertura de provisions tècniques i de marge de solvència consolidats.»

Setè.—S'afegeix una disposició addicional vuitena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional vuitena. *Autorització a la Direcció General d'Assegurances per a la subscripció d'acords amb altres autoritats de supervisió de la Unió Europea, relatiu a l'exercici de la supervisió addicional.*

Quan una entitat asseguradora domiciliada a Espanya i una o diverses entitats asseguradores domiciliades en altres estats membres de la Unió Europea tinguin com a societat dominant la mateixa entitat d'assegurances o de reassegurances o societat tenidora d'accions, domiciliada en un Estat membre diferent d'Espanya, o la mateixa entitat asseguradora d'un país tercer, la Direcció General d'Assegurances pot subscriure acords amb les autoritats de supervisió corresponents en relació amb l'autoritat que ha d'exercir la supervisió addicional en base consolidada del conjunt d'entitats dominades.»

Article segon. *Modificacions en el pla de comptabilitat de les entitats asseguradores i normes per a la formulació dels comptes dels grups d'entitats asseguradores, aprovat pel Reial decret 2014/1997, de 26 de desembre.*

Primer.—Es fa una nova redacció del segon paràgraf de l'apartat 8.b) de la norma tercera de les normes sobre formulació dels comptes anuals dels grups consolidables d'entitats asseguradores:

«Així mateix, quan es duguin a terme operacions entre empreses que pertanyin al mateix grup de societats cal especificar en la memòria dels comptes anuals els aspectes principals de les operacions que afectin els aspectes següents o s'hi refereixin:

- a) Préstecs i crèdits.
- b) Garanties, avals i operacions amb instruments derivats.
- c) Elements computables per al marge de solvència.
- d) Inversions materials i financeres.
- e) Operacions de reassegurança.
- f) Acords sobre transferència de serveis i assumptió o repartiment de despeses.

La informació anterior s'ha d'especificar de manera individual per a les operacions d'un import significatiu o de característiques singulars, i es pot agrupar per a la resta d'operacions, dins del tipus d'operacions corresponent, sempre que respecte de les agrupades s'hi inclogui informació suficient per inferir-ne la naturalesa i la verdadera finalitat

econòmica. També s'hi ha d'incloure informació sobre qualssevol altres operacions significatives diferents de les anteriors entre les societats del grup.»

Segon.—Es modifica el segon paràgraf de l'apartat 8.i) de la norma tercera de les normes sobre formulació dels comptes anuals dels grups consolidables d'entitats asseguradores:

«En cas que el grup tingui filials en països que no pertanyin a l'espai econòmic europeu, s'ha d'afegir a la quantia mínima del marge de solvència referida al conjunt d'entitats pertanyents a l'àmbit esmentat la quantia mínima que els correspon, calculada a aquests efectes d'acord amb el que disposa el Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, llevat que la legislació del país tercer en què tingui el seu domicili l'entitat en qüestió li imposi uns requisits de solvència almenys equiparables als previstos en aquell país, cas en què es pot efectuar el càlcul esmentat d'acord amb el que disposa la legislació esmentada.»

Tercer.—S'afegeix un quart paràgraf a l'apartat 8.i) de la norma tercera de les normes sobre formulació dels comptes anuals dels grups consolidables d'entitats asseguradores, amb la redacció següent:

«No obstant això, i a aquests efectes, respecte de les entitats que comptin amb exigències de solvència i a les quals els siguin aplicables els mètodes d'integració proporcional o de posada en equivalència, es computen en la proporció corresponent tant les esmentades exigències de solvència com els recursos propis computables.»

Disposició addicional única. *Modificació de la composició de la Junta Consultiva d'Assegurances.*

Es modifica el paràgraf segon de l'apartat 6 de l'article 120 del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre, que queda redactat en els termes següents:

«A proposta del director general d'Assegurances, amb la consulta prèvia de les associacions i les institucions més representatives en cada cas, han de ser nomenats quatre vocals designats en representació de les entitats asseguradores, dos en representació de les entitats gestores de fons de pensions, dos en representació dels mitjancers d'assegurances titulats, un en representació de corporacions de prestigi relacionades amb l'assegurança privada, un en representació dels actuaris d'assegurances, un en nom dels perits d'assegurances i comissaris d'avaries, dos representants d'organitzacions sindicals i un en representació del Consell General de les Cambres de Comerç, Indústria i Navegació d'Espanya.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor el dia 1 de gener de 2001, amb l'excepció del que disposen l'article primer, apartat primer, i la disposició addicional única, que ho fan l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 2 de juny de 2000.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
per a Afers Econòmics
i ministre d'Economia,
RODRIGO DE RATO Y FIGAREDO